

MSB 339

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

Opschorting van het Koninkrijk: straf of plan?

door Candy Davis

Was het schorsen van het koninkrijk van Israël een straf van God?

Wanneer een leerling van school wordt geschorst, is dat een strafmaatregel. Toen het koninkrijk van Israël aan het einde van de periode van de Handelingen werd geschorst, was dat met hetzelfde doel: om Israël te straffen... dat is althans wat velen beweren in het christendom. Deze opvatting is onjuist en is terug te voeren op een verkeerde interpretatie van bepaalde Bijbelteksten.

Mattheüs 21:33-15

Het Koninkrijk is opgeschort omdat Israël zijn verlosser had verworpen

Zoals algemeen wordt uitgelegd, wordt in de gelijkenis van de slechte wijngaardeniers (Matt.21:33-45) gesuggereerd dat de Joden, met hun koninkrijks-programma, terzijde zijn geschoven als straf voor het verwerpen van hun Verlosser en dat vervolgens de heidenen het stokje overnemen met hun 'gemeente'-programma.

Niets is minder waar! In plaats van Hem af te wijzen, wordt vermeld dat de gewone Joden Christus in grote aantallen volgden (Matt.4:23-24; 8:1,18; 12:15; 13:2; 14:14; 15:29-31; 19:2; 20:29). Degenen die

in deze gelijkenis worden veroordeeld, zijn de religieuze leiders van Israël die jaloers waren op de Heer Jezus vanwege zijn populariteit (Matt.27:18). Zij zijn bang hun macht en gezag te verliezen vanwege Hem (Joh.11:48). Hun grootste angst wordt werkelijkheid in de Handelingentijd, wanneer hun regeringsgezag door God wordt ingetrokken, en hen naar behoren vervangt door zijn nieuwe leiders van het Koninkrijk (Hand.5:32). Zo hebben we de juiste interpretatie van deze gelijkenis.

Wat betreft de beschuldiging dat de Joden hun Verlosser hebben verworpen, brengen wij ter verdediging deze eenvoudige waarheid naar voren: de Joden wisten voor het merendeel niet dat Jezus hun beloofde Messias, de Zoon van God, was. Hun onwetendheid was de wil van de Heer (Luc.23:34). Hij wilde niet dat het volk het wist (Matt.16:20) tot na zijn opstanding. Nergens in de vroege bediening van de Heer Jezus lezen we ook maar één uitspraak tot de Joden waarin Hij Zichzelf als de beloofde Messias verkondigt, alleen dat het Koninkrijk der Hemelen nabij is, dus bekeer u (Matt.4:17). Sla drie jaar over naar zijn triomfantelijke intocht, en we zien dat het volk van Jeruzalem nog steeds in onwetendheid verkeert. Ze moeten vragen: **“Wie is dit?”** (Matt.21:10).¹ De Joden beschouwen Hem als niets meer dan een profeet (Matt.14:5; 21:11). De Joden zijn onschuldig aan het verwerpen van hun Verlosser.

Handelingen 3:19-21

Het Koninkrijk is opgeschort omdat Israël zich niet heeft bekeerd (onderworpen)

In de Handelingenperiode verkondigde Petrus: **“Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden, opdat er tijden van verademing (het Koninkrijk van God) mogen komen van het aangezicht des Heren, en Hij de Christus, die voor u tevoren bestemd was, Jezus, zende”** (Hand.3:19-20). Hier is een gedeelte dat in stukken wordt gehakt, waardoor er slechts een schim van overblijft: **“Bekeert u dan . . . en Hij zal Jezus Christus zenden.”** Dit maakt de bekering van Israël tot voorwaarde voor de terugkeer van Christus. Als Israël zich zou bekeren, zou Christus op dat moment terugkeren. Zijn onmiddellijke terugkeer zou echter een probleem veroorzaken. Het zou Gods tijdlijn van geprofeteerde gebeurtenissen op zijn kop zetten. Het zou betekenen dat de Heer voor zou dringen, waardoor 1) de komst van Elia om alle dingen te herstellen (Matt.17:11), 2) de komst van de mens der wetteloosheid (II Thess.2:3), en 3) de grote verdrukking (Matt.24) zouden worden verdrongen.

Zoals we kunnen zien, zal Jezus Christus pas naar de aarde terugkeren als aan voorwaarde 1 en 2 is voldaan. Pas wanneer de tijden van verademing (de tijd van het Koninkrijk/de regering van God op aarde, die meer dan 500 jaar zal duren) een voltooid feit is, zal Jezus zijn plaats in de hemel verlaten en naar de aarde terugkeren. Dat de voorwaarde voor de terugkeer van Christus op geen enkele manier verband houdt met de bekering van Israël, wordt bevestigd in het volgende vers: **“Hem moest de hemel opnemen tot de tijden van de wederoprichting aller dingen** (een andere term voor het Koninkrijk van God), **waarvan God gesproken heeft bij monde van zijn heilige profeten, van oudsher”** (Hand.3:21). Nergens wordt gesuggereerd dat de hemel Hem moest ontvangen (Marc.16:19) totdat Israël zich bekeert. De hemel moet Hem veeleer ontvangen tot de tijd van het herstel van alle dingen; totdat het herstellende werk in het Koninkrijk volbracht is. De opvatting dat het Koninkrijk van Israël is opgeschort vanwege haar verzuim om zich te bekeren (zich te onderwerpen) is onjuist. Israël heeft zich in feite wel bekeerd; het heeft zich wel onderworpen en zich tot God gekeerd. We zijn hiervan getuige aan het einde van de Handelingen-periode, waar we zien dat de meerderheid van de Israëlieten gelovigen zijn in de Heer Jezus als hun Verlosser en Messias (Hand.21:20).

Toch blijven velen het standpunt verdedigen dat Israël geen berouw toonde en daarom werd gestraft met de opschorting van zijn koninkrijk. Een populaire dispensationalist schrijft: **“God wist van tevoren dat Israël zich niet zou bekeren en dat Jezus op dat moment niet zou terugkeren en Hij wist ook van tevoren dat Hij, nog voordat de eeuwen begonnen, van plan was om via de apostel Paulus een geheel**

---

¹ Citaten zijn uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG.

nieuwe bedeling van zijn genade in te voeren ten gevolge van Israëls verwerping.” Let wel: *ten gevolge van*.

Handelingen 28:22-28

De waarschuwing van Jesaja 6: Israël zal, net als zijn voorouders, worden bestraft

Degenen die beweren dat het koninkrijk van Israël als straf is opgeschort, halen graag dit gedeelte uit Handelingen 28 aan om hun standpunt te onderbouwen, waarin een waarschuwing uit Jesaja (Jes.6:9-10) wordt geciteerd. Toen Jesaja dit tegen Israël sprak, waarschuwde hij hen om te stoppen met hun afgoderij en terug te keren tot de Heer, anders zouden ze uit hun land en de daarmee verbonden zegeningen worden verbannen. Wanneer deze waarschuwing in Handelingen 28 wordt herhaald, gaan zij ervan uit dat God op het punt staat opnieuw de scepter te zwaaien over het ongelovige Israël. Maar zij vergissen zich.

De scène in Handelingen 28 laat zien dat Paulus een hele dag in Rome doorbrengt met de Joodse leiders daar. Paulus legt hun het koninkrijk van God uit en getuigt ervan, en overtuigt hen van Jezus aan de hand van zowel de wet van Mozes als de profeten (Hand.28:23). Uiteindelijk kiest ongeveer de helft van de leiders ervoor om de boodschap van Paulus over Christus te geloven; de rest doet dat niet. Als reactie hierop citeert Paulus de waarschuwing uit Jesaja 6... maar alleen als een berisping aan het adres van de Joodse leiders die de boodschap afwezen, niet als een waarschuwing voor een naderende straf. Paulus gebruikt het citaat om te zeggen: “Hé, we hebben jullie soortgenoten al eerder gezien. Jullie zijn net als jullie voorouders. Zij wilden de waarheid ook niet horen of zien.”

Met de volgende woorden van Paulus maken we kennis met een grote verandering in Gods plan. **“Het zij u dan bekend, dat dit heil Gods aan de heidenen gezonden is; die zullen dan ook horen!”** (Hand.28:28). Paulus verklaart dat de heidenen nu het evangelie zullen ontvangen dat deze leiders hebben verworpen. Er is hier geen sprake van straf, maar slechts van een verklaring waarin Gods nieuwe plan wordt geïntroduceerd. Dat brengt ons bij onze volgende paragraaf.

Opschorting van Israëls koninkrijk was Gods plan

God had een doel met de Handelingenperiode: Hij wilde dat zijn evangelie aan alle Israëlieten in de wereld zou worden verkondigd (Marc.16:15-18): **“dat in zijn naam moest gepredikt worden bekering tot vergeving der zonden aan alle volken, te beginnen bij Jeruzalem”** (Luc.24:47). **“Maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde”** (Hand.1:8).

De Schrift bevestigt dat Gods plan aan het einde van de Handelingen met succes is volbracht (Marc.16:20; Rom.10:18-19; Col.1:5-6,23). Alle Israëlieten hebben het evangelie gehoord. Missie volbracht. Dus precies hier (Handelingen 28:28) wordt het koninkrijk opgeschort om een nieuw programma in te voeren dat, hoewel niet voorspeld, al die tijd Gods plan was (Ef.2:7). Nu zal God met alle volken op gelijke voet omgaan. Zijn bestuur zal er een zijn van pure genade om de genade te tonen die inherent is aan zijn karakter.

Voor wie nog steeds vasthoudt aan de gedachte dat het koninkrijk van Israël werd opgeschort als straf, zou een zorgvuldige lezing van het volgende gedeelte de kwestie moeten oplossen. Jezus sprak tot zijn twaalf discipelen en: **“Zij dan, die daar bijeengekomen waren, vroegen Hem en zeiden: Here, herstelt Gij in deze tijd het koningschap voor Israël? (wanneer zult U het Koninkrijk volledig vestigen?) Hij zeide tot hen: Het is niet uw zaak de tijden of gelegenheden te weten, waarover de Vader de beschikking aan Zich gehouden heeft”** (Hand.1:6-7).

De Heer is duidelijk. Het is niet aan de discipelen om te weten wanneer het Koninkrijk in zijn volle omvang zal aanbreken, en dit is waarom: God heeft Israël hiervoor in de eerste plaats nooit de verantwoordelijkheid of de bevoegdheid gegeven. Wat Israël wel of niet doet, maakt geen verschil. De komst

van het volledige Koninkrijk is aan God, niet aan hen. Het Koninkrijk is geen aanbod. Het aanbod is veeleer dat de Joden deel gaan uitmaken van het Koninkrijk, maar het komt hoe dan ook.

Wanneer een leerling wordt gestraft met een disciplinaire schorsing, wordt dit in zijn schoolrapport vermeld en blijft daar staan. Israël daarentegen heeft een disciplinaire schorsing op haar permanente dossier staan, maar deze smet is er een die het volk niet verdient. Israël heeft niets verkeerd gedaan om de schorsing van zijn Koninkrijk te veroorzaken, zoals we hebben gezien. De schorsing was geen strafmaatregel, maar iets wat God vanaf het begin had gepland, zodat Hij de genade die inherent is aan zijn karakter kon tonen in een nieuwe bedeling van pure genade.

Het is aan ons om Israëls dossier te zuiveren van elk vergrijp met betrekking tot de schorsing van zijn Koninkrijk.

Gepubliceerd in oktober 2020